

Capítol 3

El matrimoni

*Que l'home no separi
allò que Déu ha unit.
A l'hora de la resurrecció, hom no es casa,
ni és donat en matrimoni,
ans és com els àngels de Déu al cel. Jesús*

1 Quan el nostre gran Mestre anà a trobar Joan el Bapista
per a fer-se batejar, Joan quedà esbalaït. Llegint els seus
3 pensaments, Jesús li digué: “De moment, deixa fer, puix
convé que acomplim així tota la justícia.” Les concessions que
Jesús féu (en casos determinats) als mètodes materials foren
6 per l'avenç del bé espiritual.

El casament és la clàusula legal i moral que els humans
han instituït per a procrear. Fins que hom no discerneixi que la
9 creació espiritual és intacta, fins que no sigui copsada i
entesa, i que el Regne de Déu no davalli com a la visió de
l'Apocalipsi -on el sentit corporal de la creació fóu bandejat, i
12 des del cel en vingué la revelació del sentit espiritual-, el
casament restarà sotmés a les regulacions morals que
assegurin una virtut cada cop més gran..

15 La infidelitat a l'aliança matrimonial és el flagell social de
totes les races, “La pestilència que camina a les fosques, ... la
destrucció que al migdia fa estralls.” El manament: “No
18 cometràs adulteri,” és tan imperatiu com el manament: “No
mataràs.”

El matrimoni, temporal

Fidelitat exigida

1 La castedat és el ciment de la civilització i del progrés.
Sense castedat no hi ha estabilitat a la societat ni es pot
3 atènyer la Ciència de la Vida.

La unió de les qualitats masculines i femenines afaiçonon
l'ésser complert. L'enteniment masculí assoleix un to més alt
6 mercès a certs elements de l'enteniment femení, mentre que
l'enteniment femení es fa més coratjós i fort mercès a les
9 qualitats masculines. Aquests diferents elements s'uneixen de
manera natural, i troben la seva veritable harmonia a la unió
espiritual. Tots dos sexes haurien de ser aimants, purs, forts i
tendres. L'atracció d'aquestes qualitats natives, només serà
12 perpètua en la mesura que sigui pura i veritable, emmenant
dolces estacions d'un renovellament semblant al de l'arribada
de la primavera.

15 La bellesa, la fortuna o la fama no són bones de sadollar
les exigències dels afectes, i mai haurien de fer de contrapés
als drets més valuosos de l'intel.lecte, de la bonesa i de la
18 virtut. La felicitat és espiritual, nascuda de la Veritat i de
l'Amor. No és egoïsta, i doncs, no pot existir tota sola, ans
exigeix que tota la humanitat en gaudeixi.

21 L'afecte humà no es vessa endebades, ni que no trobi cap
resposta. L'amor enriqueix la naturalesa de l'home, tot
eixamplant-la, purificant-la i enlairant-la. L'oratge rúfol de la
24 terra pot desarrelar les flors dels afectes, i espargir-les arreu,
però aquesta destrucció dels lligams carnals serveix per a
junyir el pensament més intimament amb Déu, puix l'Amor
27 recolza el cor que malda fins que ja no es plany més pel món,
i comença a desplegar les ales per a volar cel enllà.

El casament és beneït o no, segons si fa patir desenganys
30 o sadolla esperances. Fer l'existència més feliç tot conreant

Elements mentals

Exigències dels afectes

Ajut i disciplina

1 relacions constant amb els qui la poden ennoblir, hauria de ser
la motivació de la societat. La unitat d'esperit fa envolar la joia,
3 altrament les seves ales esllanguides s'arrosseguen per la
pols.

6 Les notes mal arranjades produeixen discordança. Els tons
de la ment humana poden ser diferents, però han de
concordar per a fondre's harmoniosament. L'ambició
desinteressada, els motius vitals nobles, i la puresa, -tots
9 aquests elements del pensament, barrejant-se-, constitueixen
individualment i col·lectivament la veritable benaurança, la
fortalesa i la constància.

12 A l'Ànima hi ha llibertat moral. No encongeixis mai l'horitzó
d'una perspectiva excel·lent exigint de manera egoista tots els
pensaments i el temps d'un altre. Amb joies afegides, la
15 benvolença s'hauria d'escampar més i més. L'estretor i la
gelosia, que voldrien confinar una esposa o un marit per
sempre dins de quatre parets, no afavoreixen pas el dolç
18 bescanvi de la confiança i de l'amor; però, d'altra banda, la
fallera vagarosa de diversions incessants fora del cercle
familiar és un mal auguri per la felicitat conjugal. La llar és el
21 lloc més dolç de la terra, i hauria de ser el centre, però no el
límit, dels afectes.

24 Una noia pagesa li digué a al seu promès: "Dos no mengen
més quan viuen plegats que quan estan separats." Això ens
ve a dir que una esposa no hauria de lliurar-se a despeses
folles ni a joies ximpls, perquè un altre la manté. Pot ser que
27 la riquesa ens estalviï haver de treballar, o els mals humors a
les relacions matrimonials, però res no pot abolir les
responsabilitats del matrimoni.

30 "La dona casada mira de trobar maneres ... de plaure el
seu espós," diu la Bíblia, i això és la cosa més agradable de

Acord i discordança

Llibertat mútua

Un suggeriment útil

1 fer. Hom no s'hauria de casar sense tenir ben clares les
obligacions duradores que el matrimoni els hi exigeix a totes
3 dues parts. Hi hauria d'haver al cor de cadascú l'agombol més
tendre per la felicitat de l'altre, i els miraments i l'assentiment
mútu haurien de romandre vius tots els anys de la vida
6 matrimonial.

Les concessions mútues sovint preserven un pacte que
altrament podria esdevenir insuportable. No se li hauria de
9 demanar a l'home que participi de tots els maldecaps i
responsabilitats de l'economia domèstica, ni s'hauria d'esperar
que la dona entengui l'economia política. Acomplint els
12 respectius deures de les seves esferes unides, i tot recolzant-
se l'un a l'altre, les seves simpaties s'haurien de fondre en un
dolç goig i una dolça confiança, santificant així la unió
15 d'interessos i d'afectes, una unió on el cor hi troba pau i recer.

Mots tendres i la cura desinteressada d'afavorir la
benanança i la felicitat de la teva esposa es revelaran més
18 valuosos per a esperonar-ne la salut i les rialles que la
indiferència impassible o la gelosia. Marits, escolteu això i
enrecordeu-vos que el mot o el fet més menut us poden tornar
21 els bons temps del festeig.

Després del casament ja hem fet tard per a planye'ns de
les incompatibilitats de caràcter. La comprensió mútua hauria
24 d'existir abans de la unió i allargar-se per sempre, puix les
mitges paraules i la mauleria són atziagues per la felicitat.

Els vots nupcials no s'haurien d'anul.lar mai, mentre les
27 seves obligacions morals restin intactes; però la freqüència
del divorci demostra que el caràcter sagrat d'aquesta unió
perd influència, i que errors fatals en minen els fonaments. No
30 hi hauria d'haver separacions, i no n'hi haurien, si tots dos, el

Deures diferents

Tornar a festejar

Obligació permanent

1 marit i l'esposa, fossin genuïns Científics Cristians. La Ciència
inevitablement enlaira més amunt el nostre ésser a l'escala de
3 l'harmonia i de la felicitat.

Calen gustos, mòbils i aspiracions que s'avinguin per a
crear una relació benaurada i duradora. Allò que és bell del
6 caràcter també és bo, soldant indisolublement els lligams dels
afectes. L'afecte d'una mare no es pot deslligar del seu infant
perquè l'amor maternal va de bracet de la puresa i la
9 constància, dues qualitats immortals. És per això que l'afecció
maternal roman viva malgrat les maltempsades.

La lògica dels fets ens ensenya que només l'egoisme i la
12 impuresa són efimers, i que la saviesa finalment separarà allò
que no ha unit.

El matrimoni hauria de refinar l'especie humana, hauria
15 d'esdevenir una tanca pel vici, protecció per la dona, fortalesa
per l'home, i una llar pels afectes. Tanmateix, a la majoria dels
casos, aquesta no és la tendència actual, per què? Perquè
18 hom negligeix l'educació de la naturalesa més noble, i d'altres
consideracions, -la passió, els entreteniments frívols, el
guarniment personal, l'ostentació i l'urc, omplen el pensament.

21 Una orella que no és musical de la discordança en diu
harmonia, i no sap valorar la consonància. De la mateixa
manera el sentit físic, no éssent bo de discernir la veritable
24 benaurança de l'ésser, la situa sobre un fonament fals. La
Ciència esmenarà la discordança i ens ensenyarà les
harmonies més dolces de la vida.

27 L'Ànima té recursos infinits per a beneir la humanitat, i
assoliríem més fàcilment la benaurança i ens seria més fàcil
de gaudir-ne, si la cerquéssim a l'Ànima. Només les joies més
30 nobles poden sadollar els delers de l'home immortal. No

Afecte permanent

Centre dels afectes

Concordança espiritual

1 podem circumscriure la felicitat dins dels límits dels sentit
personal. Els sentits no ens forneixen cap joia real.

3 Cal que, als afectes humans, el bé s'ensenyoregi del mal, i
allò que és espiritual d'allò que és animal, o no serem mai
6 felïços. Assolir aquesta condició celestial faria més bona la
nostra nissaga, faria minvar el crim, i forniria objectius més
nobles a l'ambició. Totes les valls del pecat han de ser
exaltades, i aplanades totes les muntanyes de l'egoisme, a fi
9 que l'alta via del nostre Déu sigui posada a punt a la Ciència.
Els fills de pares que tenen una mentalitat espiritualment
elevada, hereten més intel.ligència, esperits més equilibrats i
12 constitucions més fortes.

Si alguna circumstància fortuïta posa infants prometedors a
les mans de pares grollers, sovint aquests bonics infants es
15 marfonen i es moren abans d'hora, com flors tropicals nades
enmig de les neus alpines. Si per casualitat viuen prou per a
esdevenir pares, probablement reproduiran els trets grollers
18 dels seus avantpassats, deixant-ne l'empremta sobre la seva
fillada innocent. Quina esperança de felicitat, quina noble
ambició pot inspirar l'infant que hereta inclinacions que haurà
21 de dominar o que el reduiran a ser una desferra fastigosa?

No és la propagació de l'especie humana una
responsabilitat més gran, un deure més solemne que el
24 conreu del vostre jardí o l'engreix del bestiar que fa créixer
els vostres ramats? Res que no sigui digne de perpetuar-se
no s'hauria de transmetre als infants.

27 La formació dels mortals s'ha d'afinar considerablement per
a fer progressar la humanitat. La *moral* científica del matrimoni
és la unitat espiritual. Si la propagació d'una raça humana més
30 noble és el requisit per a assolir aquest objectiu, aleshores les

Supremacia del bé

Predisposicions heretades

1 condicions materials que hi van lligades només poden ser
admeses en vistes de la generació. El fetus s'ha de servir
3 mentalment pur, i el període de gestació ha de gaudir de la
santedat de la virginitat.

Tota l'educació dels infants hauria d'afaiçonar hàbits
6 d'obediència a la llei moral i espiritual, que ajudin l'infant a
encarar i a dominar la creença en les preteses lleis físiques,
una creença que engendra la malaltia.

9 Si els pares fomenten a la vida dels seus nadons el deler
de passar-s'ho sempre bé, de ser nodrits, gronxats, bressolats
o distrets per una xerrameca constant, no s'haurien de doldre,
12 al cap dels anys, de la irritabilitat i de la frivolitat dels seus fills,
un tarannà que ells mateixos han creat. No amoinar-se tant
“per la vostra vida, del què menjareu o del què beureu,” ni “pel
15 vostre cos, del què us posareu,” faria molt més per la salut de
les generacions que puguen del què ens podem pensar. Els
infants haurien de romandre infants a nivell del coneixement, i
18 esdevenir homes i dones només desenvolupant la seva
comprensió de la naturalesa més noble de l'home.

No hem d'atribuir més i més intel·ligència a la matèria, més
21 aviat l'hi hem d'arrabassar tota si volem ser savis i gaudir de
salut. La Ment divina que afaiçona la poncella i la flor, tindrà
cura del cos humà tal com abilla la viola del prat; però que cap
24 mortal posi pals a les rodes al govern de Déu, interposant-hi
les lleis dels falsos conceptes humans.

La naturalesa més baixa de l'home no governa la més
27 noble; si fos així, l'ordre de la saviesa quedaria revessat. Els
nostres falsos punts de vista de la vida amaguen l'harmonia
eterna i produeixen els mals de què ens planyem. El fet que
30 els mortals creguin en les lleis materials i refusin la Ciència
de la Ment, no pot posar la materialitat al primer rang i la llei

Estar a l'aguait de l'herència

La Ment creadora

Llei superior de l'Ànima

1 superior de l'Ànima, al darrer. No et passaria mai pel cap que
una flassada et pogués protegir més d'una malaltia dels
3 pulmons que la Ment sobirana, si capissis la Ciència de
l'ésser.

A la Ciència l'home és nat de l'Esperit. La bellesa, la
6 bonesa i la puresa en són els ancestres. El seu origen no és,
com el dels mortals, a l'instint animal, ni passa per condicions
materials abans d'assolir la intel·ligència. L'Esperit és el primer
9 i el darrer origen del seu éser; Déu és el seu Pare, i la Vida és
la llei del seu ésser.

Origen espiritual

El codi civil institueix diferències injustes entre tots dos
12 sexes pel què fa als seus drets. La Ciència Cristiana no
forneix cap precedent d'aquesta injustícia, i la civilització
l'apaivaga poc o molt. Tanmateix, és esbalaïdor que el costum
15 no li concedeixi a la dona tants drets com els que li concedeix
la Ciència Cristiana o la civilització.

Els drets de la dona

Les diferències que les nostres lleis fan entre tots dos
18 sexes tocant a la persona, a la propietat i als drets dels pares,
no són imparcials, per no emprar paraules més gruixudes.
Tant de bo es concedeixi el dret de vot a les dones, si això pot
21 redreçar el greuge sense posar-nos en un mal pas encara
més gran. De moment, una manera viable i racional d'anar a
més seria enlairar la societat en general i assolir una raça més
24 noble que legislés amb justícia, -una raça que tingués uns
objectius i uns mòbils més purs.

Discriminació injusta

Si un marit disbauxat deixa la seva esposa, certament a la
27 dona maltractada, i potser reduïda a la misèria, se li haurien
de deixar administrar els seus ingressos, tenir cura dels seus
afers, posseir propietats immobiliàries, fer inversions i pujar
30 els seus fills sense que ningú hi posi pals a les rodes.

1 La manca d'una justícia uniforme és un mal cridaner
generat per l'egoisme i la inhumanitat de l'home. Els nostres
3 avantpassats vivien la seva fe de la manera que l'apostol
Jaumé ensenyà, quan digué: "La religió pura, sense taca
davant de Déu Pare, és visitar les vídues i els orfes quan les
6 passen magres, i guardar-se net de l'avolesa del món."

L'urc, l'enveja, o la gelosia semblen molt sovint els mestres
de cerimònies, tot esbaldint el Cristianisme primitiu. Quan un
9 home allarga la mà per ajudar una dona noble que se les heu
sola amb l'adversitat, la seva esposa no hauria de dir, "No
està bé posar-se a casa dels altres." A voltes, un cobejós tirà
12 domèstic no li deixa exercir a l'esposa l'ajut immediat que la
seva simpatia i la seva caritat haurien pogut oferir.

El matrimoni hauria de ser la unió dels cors. A més,
15 s'atansa l'hora que Jesús esmentà, quan declarà que a la
resurrecció la gent ni es casaria ni seria donada en matrimoni,
ans l'home seria com els àngels. Aleshores l'Ànima gaudirà
18 d'allò que li pertany, i que és allertat de passions. La puresa,
aleshores, vestida tota blanca, aplegarà en una sola persona
la saviesa masculina i l'amor femení, la comprensió espiritual i
21 la pau perpètua.

Fins que hom no aprengui que Déu és el Pare de tothom, el
casament subsistirà. Que els mortals no permetin el
24 menysteniment de la llei, puix això podria menar a un estat
de la societat pitjor del que actualment existeix. L'honestedat i
la virtut asseguruen l'estabilitat del pacte matrimonial. L'Esperit
27 al final reclamarà allò que és seu, -tot el que realment és-, i
les veus dels sentits físics quedaran emmudides per sempre.

La benvolència entrebancada

Desenvolupament progressiu

Les benediccions del Crist

1 L'experiència hauria de ser l'escola de la virtut, i la
3 benaurança humana hauria de néixer de la naturalesa més
noble de l'home. Que el Crist, la Veritat, pugui ser a totes les
benediccions nupcials per a convertir l'aigua en vi i fornir a la
6 vida humana la inspiració que ajudi a discernir la naturalesa
eterna i espiritual de l'home.

9 Si els fonaments dels afectes humans van a la una amb el
progrés, seran forts i duradors. Els divorcis haurien de fer
veure al nostre temps que hi ha algun error fonamental a
l'estat matrimonial. La unió dels sexes pateix terribles
discordances. Per atènyer la Ciència Cristiana i la seva
12 harmonia, la vida s'hauria de contemplar des d'una
perspectiva més metafísica.

Bons fonaments

15 Els poders del mal tan escampats i prominents avui en dia
es manifesten al materialisme i a la sensualitat de la nostra
época, i lluiten contra l'era espiritual que marxa endavant
sense aturador. L'enteniment humà, veient com n'està de
18 mancat el món, de Cristianisme, i de com en són d'impotents
els vots matrimonials per a fer feliç la llar, exigirà a la llarga un
afecte més noble.

Promeses impotents

21 Aquesta reforma, com tantes d'altres, produirà una
fermentació, fins que al final la veritat clara i neta sigui
garvellada, i la impuresa i l'error quedin a les romanalles. La
24 fermentació dels líquids no és pas plaent. Una fase inestable i
transitòria no és mai desitjable en si mateixa. El matrimoni,
que temps ha fôu un fet donat entre nosaltres, haurà de
27 desempallegar-se del seu actual caràcter inestable, i l'home
haurà de trobar l'estabilitat i la pau en uns lligams afectius més
espirituals.

Transició i reforma

30 La quimicalització mental, que ha fet surar la infidelitat
conjugal a la superfície, foragitarà de ben segur aquest mal, i
el matrimoni esdevindrà més pur quan la bromera s'hagi fos.

1 Tens raó, Shakespeare immortal, gran poeta de la
humanitat:

3

Dolces són les obres de l'adversitat,
Que, com el rèptil, lleig i verinós,
6 porta una joia preciosa al mig del cap.

9 Les proves ensenyen als mortals a no recolzar-se sobre res
material, -un jonc esberlat que traspassa al cor. Gairebé no
ens en recordem sota el sol de la joia i de la prosperitat. La
tristor és saludable. És amb grans tribulacions que entrem al
12 regne. Les proves són testimoni de la cura de Déu. El
desenvolupament espiritual no neix de la llavor plantada al sòl
de les esperances materials, tanmateix quan aquestes
15 esperances es marceixen, l'Amor escampa altre cop les joies
més nobles de l'Esperit, que no tenen sollament terrenal. Cada
nou estadi d'experiència revela noves vistes de la bonesa i de
18 l'amor diví.

Tristor saludable

Al bell mig de l'agraïment per la felicitat conjugal, és bo fer
memòria de com en són de fugisseres les joies humanes. Al
21 bell mig de la infelicitat conjugal és bo de refiar-se, pregar i
esperar sense frisar que la saviesa divina assenya-li el camí.

24 Marits i mullers no s'haurien de separar mai si una
exigència Cristiana no fa la separació imperativa. Val més, tant
pel marit com per l'esposa, esperar el descabdellament de la
lògica dels fets, que no pas separar-se a corre cuita. Si un és
27 més bo, com és sempre el cas, a l'altre li cal sobretot aquesta
bona companyia. En circumstàncies semblants, Sòcrates
trobà la paciència, saludable, fent de la seva Xantipa una
30 disciplina per la seva filosofia.

Paciència i saviesa

El marriment té la seva recompensa. Mai ens deixa on ens
va trobar. La fornal destria l'or del carrall a fi que la imatge de

L'or i el carrall

1 Déu pugui gravar-se sobre el metall preciós. La copa que el
Pare ens ha donat, no ens l'hem de beure i aprendre'n les
3 lliçons que ensenya?

Quan una torbonada sacseja l'oceà, els núvols baixos
s'amunteguen amenaçadors, el vent udola entremig de les
6 veles esteses, i les ones s'enfilen com muntanyes. Li
preguntem al timoner: "Saps on vas? Pots controlar la barca al
mig d'aquest mal oratge?" Ell contesta amb coratge, però fins i
9 tot el mariner més valent no les té pas totes; la ciència naútica
no és comparable a la Ciència de la Ment. Tanmateix actuant
amb tot el seu enteniment, ferm al seu lloc, el mariner treballa
12 i s'espera. Nosaltres hauríem de fer el mateix quan som dins
el convuls oceà de la tristor. Esperant i treballant, hom s'hauria
d'agafar a les restes que suren, fins que una empenta
15 irresistible ens estimbi vers la destrucció, o la claror del sol
alegri la mar trasbalsada.

La noció que la naturalesa animal pot enfortir el caràcter és
18 massa forasenjada perquè hom en faci esment, si ens en
recordem que fóu per la supremacia de l'Esperit que el nostre
Mestre i Senyor, guarí el malalt, ressucità els morts, i manà
21 fins i tot al vent i a les ones que l'obeïssin. La Gràcia i la
Veritat són infinitament més potents que tot altre mitjà o tot
altre mètode.

24 La manca de poder espiritual que traspua de la limitada
demostració del Cristianisme popular no ha fet callar la tasca
dels segles. Ens cal la consciència espiritual, no pas la
27 corporal. L'home deslliurat del pecat, de la malaltia i de la mort
presenta la veritable semblança o idea espiritual.

Els sistemes religiosos i la medicina tracten els mals i els
30 plaers físics, però Jesús blasmà el patiment que venia
d'aquesta mena de causa o efecte. S'acosta l'hora que la

Encarar la tempesta

Poder espiritual

Base de la religió veritable

1 comprensió de la veritat de l'ésser serà la base de l'autèntica
religió. Els mortals actualment progressen molt de mica en
3 mica per por de ser jutjats carrinclons. Són esclaus de la
moda, de l'urc i dels sentits. Un dia o altre aprendrem com
l'Esperit, el gran arquitecte, ha creat l'home i la dona a la
6 Ciència. Ens hauríem d'avorrir d'allò que és fals i fugisser i no
estimar res que posi pals a les rodes a la nostra identitat més
noble.

9 La gelosia és la tomba dels afectes. La presència de la
malfiança allà on hi hauria de regnar la confiança, fa pansir les
flors de l'Edèn, i esbarria els pètals de l'amor fins que es fan
12 fonedissos del tot. No t'afanyis a fer la promesa "fins que la
mort ens separi." Sospesa'n les obligacions, les
responsabilitats que implica, la relació amb el teu creixement
15 personal i amb la teva influència a la vida dels altres.

Només he conegut una persona que cregués en la
partogènesi; era una dona soltera, un caràcter encisador, i
18 patia una follia incipient que fóu guarida per un Científic
Cristià. He esmentat el seu cas a més d'una persona, quan
llençava el meu pa a l'aigua, i penso que pot haver ajudat els
21 bons a rumiar, i els dolents a descloure les seves falòrnies i
insinuacions desenraonades, puix les causes saludables
sovint provoquen aquests efectes. És ben clar que les
24 espècies florals es perpetuen per brots o divisió cèl.lular, però
refuso la creença que la partogènesi sigui aplicable a l'especie
humana.

Follia i partogènesi

27 La Ciència Cristiana presenta el desplegament, no pas
l'amuntegament; manifesta, no un creixement material que va
de la mol.lècula a la ment, ans una comunicació que va de la
30 Ment divina a l'home i a l'univers. En la mesura que la
generació humana s'acabi, les baules intactes de l'ésser
etern i harmoniós seran discernides espiritualment, i l'home,

La creació de Déu, intacta

1 no del món terrenal, ans coexistent amb Déu, es farà visible.
El fet científic que l'home i l'univers vénen de l'Esperit i són,
3 doncs, espirituals, és tan definitiu a la Ciència divina, com
n'és el fet que els mortals només es fan seu el sentit de la
salut quan es desempalleguen del sentit del pecat i de la
6 malaltia. Els mortals no podran capir mai la creació de Déu
mentre es creguin que l'home és un creador. Els fills de Déu,
ja creats, només seran discernits en la mesura que l'home
9 trobi la veritat de l'ésser. L'home real i ideal es fa visible,
doncs, en la mesura que allò que és fals i material desapareix.
El fet de no casar-se o de no "ser donat en matrimoni," no
12 estronca la continuïtat de l'home ni el seu sentit de
multiplicació dins del pla infinit de Déu. Capir espiritualment
que només hi ha un creador, Déu, explica tota la creació,
15 confirma les Escriptures, ens forneix la dolça certesa que no hi
ha separació ni patiment, i que l'home és immortal, perfecte i
etern.

18 Si els Científics Cristians eduquen espiritualment els seus
fills, també en poden educar espiritualment d'altres sense
topar amb el sentit científic de la creació divina. Algun dia
21 l'infant li preguntarà al seu pare: "Compleixes el Primer
manament? Tens un sol Déu i creador, o és l'home un
creador?" Si el pare replica "Déu crea l'home per mitjà de
24 l'home," l'infant pot preguntar-li, "Dius que l'Esperit crea
materialment, o declares que l'Esperit és infinit, i doncs, la
matèria queda fora de la qüestió? Jesús digué, "Els fills del
27 món es casen i són donats en matrimoni, però els qui són
trobat dignes de participar del món a venir i de la resurrecció
dels morts, ni es casen ni són donats en matrimoni."